Dissabte 7 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,13-16): En aquell temps, alguns li presentaven [a Jesús] uns infants perquè els toqués; però els deixebles els renyaven. I veient-ho Jesús, es disgustà, i els digué: «Deixeu que els infants vinguin a mi, i no els ho impediu; perquè dels tals és el regne de Déu. En veritat us dic: qui no rebi el regne de Déu com un infant, no hi entrarà». I abraçant-los, els beneïa imposant-los les mans.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Deixeu que els infants vinguin a mi»

Mn. Josep Lluís SOCÍAS i Bruguera
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, els infants són notícia. Més que mai, els infants tenen molt a dir, malgrat que la paraula "infant" significa "el qui no parla". Ho veiem en els mitjans tecnològics: ells són capaços d'engegar-los, de fer-los servir i fins i tot, d'ensenyar-ne als adults el correcte ús. Ja deia un articulista que, «malgrat que els infants no parlen, no és signe de què no pensin».

En el fragment de l'Evangeli de Marc trobem diverses consideracions. «Alguns li presentaven [a Jesús] uns infants perquè els toqués; però els deixebles els renyaven» (Mc 10,13). El Senyor, però, que es fa tot amb tots, amb més motiu es fa amb els infants. Per això, «I veient-ho Jesús, es disgustà, i els digué: 'No els ho impediu; perquè dels tals és el regne de Déu'» (Mc 10,14).

La caritat és ordenada: comença pel més necessitat. Per tant, si tothom té dret a apropar-se a Jesús; l'infant és un dels primers que ha de gaudir d'aquest dret: «Deixeu que els infants vinguin a mi» (Mc 10,14).

Notem, però, que en acollir els més necessitats, els primers beneficiats som nosaltres mateixos. Per això, el Mestre adverteix: «En veritat us dic: qui no rebi el regne de Déu com un infant, no hi entrarà» (Mc 10,15). I, tot corresponent al tarannà senzill i obert dels nens, Ell «abraçant-los, els beneïa imposant-los les mans» (Mc 10,16).

Cal aprendre l'art d'acollir el Regne de Déu. Qui és com un nen —com els antics "pobres de Jahvè"— percep fàcilment que tot és un do, una gràcia. Des de la petitesa hom està obert a rebre. I, per a "rebre"

el favor de Déu, escoltar i contemplar amb “silenci receptiu”. Segons sant Ignasi d'Antioquia, «val més callar i ser, que no pas parlar i no ser (...). Aquell que posseeix la paraula de Jesús pot també, de debò, escoltar el silenci de Jesús».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «És més fàcil enfurismar-se que tolerar, resulta més fàcil castigar els nois rebels que no pas esmenar-los amb una paciència suau i ferma a la vegada. Us recomano que tingueu la caritat de sant Pau amb els neòfits» (Sant Joan Bosco)

- «Des del si de la seva Mare, Jesús accepta córrer tots els riscos de l’egoisme. Avui també als nens, i als nens per néixer, els amenaça l’egoisme. Avui també la nostra cultura individualista es nega a ser fecunda, es refugia en un permissivisme que anivella cap avall, malgrat que el preu d’aquesta no-fecunditat sigui sang innocent» (Francesc)

- «Mantén-te en la simplicitat i la innocència, i seràs com els infants que ignoren el mal, destructor de la vida dels homes» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.517)